N°. 51. 1831.

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE.

Maandag, den 2 Mei.

Bij dit Dagblad wordt een vervolg gratis uitgegeven.

S C H U T T E R IJ.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE brengen, bij deze, ter kennisse van de belanghebbenden, dat, ter voldoening aan de wet van den 11 April 1827, eerlang weder een aanvang zal worden gemaakt met de inschrijving voor den dienst der Schutterij, van degenen, welke daartoe dit jaar in de verpligting vallen.

Dat deze inschrijving zal moeten geschieden in tien afzonderlijke jaarregisters, met dien verstande, dat de personen, geboren in 1797 tot 1805 inclusis, welke zich alhier sedert de laatste inschrijving uit andere plaatsen met der woon hebben gevestigd, en de zich in dit Rijk en binnen deze Stad, sinds de laatste inschrijving gevestigd hebbende vreemdelingen van gemelde jaren (waardoor zij verstaan worden, die hun voornemen, om zich in dit Rijk neder te zetten, hebben aan den dag gelegd, hetzij door eene uitdrukkelijke verklaring, hetzij door het werkelijk overbrengen van den zetel van hun bestaan naar herwaarts, zonder dat de tijdelijke uitoefening van een bedrijf of handwerk in eenige ondergeschikte betrekking, als zoodanig voornemen wordt aangemerkt,) zullen worden ingeschreven achter de registers, welke in de vorige jaren zijn geformeerd, terwijl de geborenen van het jaar 1806 zullen worden geplaatst in een geheel nieuw register, te weten: het eerste register van den jare 1831, als vervallende het tiende of oudste register van het vorige jaar, namelijk, dat van de geborenen van 1796.

Dat van de inschrijving niemand der bovengemelde personen, al vermeende hij tot de vrijgestelden of uitgeslotenen, of ook wel tot de vrijwillige Schutters, die zich bij het veldbataljon bevinden, of zich reeds hier tot de bewaring der rust in de Stad hebben aangeboden, te behooren, is uitgezonderd; en dus ook niet de personen, welke hun ontslag uit vroegeren Schutterlijken dienst reeds bekomen hebben; zullende derhalve een ieder op de voor hem hieronder bestemde dagen en uren zich moeten vervoegen op het Raadhuis, om in de voorgemelde registers te worden ingeschreven.

Dat de registers van inschrijving geopend zullen worden op Maandag, den 16 Mei en op Woensdag, den 1 Junij daaraanvolgende, finaal zullen moeten worden gesloten.

Dat de personen dus, welke vóór gemelde sluiting op den 1 Junij, zich niet hebben laten inschrijven (en dus ook ieder persoon van elders zijnde komen wonen, of de in dit jaar zich alhier gevestigd hebbende vreemdeling), bij ontdekking, alsnog achter de teekening, tot sluiting, door het Hoofd van de Regering, aan het einde van het register te plaatsen, zal worden ingeschreven, met de bijvoeging van het woord: *ambtshalve*, en de zoodanige zal worden verwezen, door den Schuttersraad, tot eene geldboete; terwijl hij daarenboven *zonder loting* bij de Schutterij dadelijk zal worden ingelijfd, indien het zal blijken, dat er, tijdens zijne verzuimde inschrijving, geene redenen tot uitsluiting of vrijstelling te zijnen aanzien bestonden; terwijl, in zoodanig geval, het huwelijk hem ook geene aanspraak geeft, om in de tweede klasse gebragt te worden.

Dat een ieder wordt aangemaand, om zich van een bewijs zijner geboorte te voorzien, indien hij in deze stad niet is geboren; zullende, voor zoo veel de geborenen in deze stad aangaat, eene alphabetische tafel der geborenen van 1806 bij de inschrijving voorhanden zijn, welke door de belanghebbenden, zulks verkiezende, in persoon zal mogen worden nagezien, en dus het afhalen der bewijzen van geboorte voor dezen overtollig zou maken; zijnde een ieder verantwoordelijk voor de gevolgen, wanneer hij door eene verkeerde opgaaf van zijn geboortejaar in een ander register, dan tot hetwelk hij behoorde, zal zijn ingeschreven.

Dat de belanghebbenden bij deze nog herinnerd worden, dat zij, behalve derzelver namen, voornamen, mitsgaders de dag, de maand, het jaar en de plaats hunner geboorte, ook bij de inschrijving tevens zullen moeten opgeven de straat, wijk en het nommer van het huis, waarin zij woonachtig zijn, derzelver beroep en het beroep hunner ouders, zoo die nog in leven zijn, den tijd van derzelver inwoning binnen deze stad, en, eindelijk, of zij gehuwd of ongehuwd zijn; wordende de gehuwden daarom ook aangemaand, om zich van een extract uit het register der huwelijken te voorzien, en daarop te laten certificeren door wijkmeesters het getal der kinderen, welke zij bezitten, als moetende het getal derzelve, en wel van ieder geslacht in het bijzonder, bij de inschrijving ook opgegeven worden, waarom het noodig is de met deze aanteekening geamplieerde trouwakte bij de inschrijving te produceren.

Dat eindelijk studenten, geëmploijeerden in huizen van negotie, bedienden en werkboden moeten ingeschreven worden in de gemeente, waar zij hunne werkzaamheden uitoefenen of dienstbaar zijn, zoo als zulks ook het geval is van klerken van advocaten en notarissen; dat ambtenaren en geëmploijeerden (al woonden zij elders) zich moeten laten inschrijven in de plaats, alwaar zij hunne ambtsbetrekking uitoefenen; dat buitenlandsche studenten of zij, die buiten 's lands werkzaam zijn, in de gemeente hunner vorige woonplaats, en laatstelijk, schippers, ter plaatse waar zij het jongst gewoond hebben of de belasting voor hun vaartuig betalen, ingeschreven moeten worden.

En, opdat dit belangrijk werk geregeld en in orde afloope, zoo wordt een iegelijk, in de termen van de opschrijving vallende, uitgenoodigd, om op den dag en het uur voor de wijk, waartoe hij behoort, bepaald, zich stiptelijk op het Raadhuis te komen vervoegen, ten einde zich dus niet te wijten te hebben de gevolgen, welke deszelfs achterblijven voor hem te weeg zou kunnen brengen, vermits, zonder wettige redenen, de afwezig geblevenen zich zullen blootstellen aan zoodanige nadere maatregelen en tijdsbepaling van inschrijving, als voor hen nog veel meer verlies van tijd zouden ten gevolge hebben; zullende het tijdstip, dat de registers ter bezigtiging zullen liggen, en de dag der loting, welke vóór den eersten Julij, volgens de wet, geheel zal moeten zijn afgeloopen, nader worden bekend gemaakt.

En, opdat niemand hieromtrent onwetendheid zou kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd ter kamer van Burgemeester en Wethouders der stad 's Gravenhage, den 26 en afgekondigd den 27 April 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

M. EMANTS.

DAGEN EN UREN BESTEMD TER INSCHRIJVING.

Maandag, den 16 Mei 1831, des morgens ten negen ure, voor de bewoners der wijken A en B. Ten half tien ure der wijken C en D. Ten tien ure der wijk E.

Dingsdag, den 17 Mei 1831, des morgens ten negen ure, voor de bewoners der wijken F en H. Ten half tien ure der wijken I en K. Ten tien ure der wijken L en M.

Donderdag, den 19 Mei 1831, des morgens ten negen ure, voor de bewoners der wijken N en O. Ten half tien ure der wijken P en Q. Ten tien ure der wijken R en S.

Vrijdag, den 20 Mei 1831, des morgens ten negen ure, voor de bewoners der wijken T en U. Ten half tien ure der wijken V en W.

Dingsdag, den 24 Mei 1831, des morgens ten negen ure, voor de bewoners van wijk G, of Scheveningen.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, gelet hebbende op art. 7 van het besluit van Z. M., van den 7 September 1828 (*Staatsblad n°. 55*), roepen, bij deze, op alle personen, welke, als gehuwd of als weduwenaars, met kind of kinderen, in het afgeloopen jaar in de termen zijn geweest, om, uit dien hoofde, in de tweede klasse van de algemeene rol der Schutterij gebragt te worden, doch sinds dien tijd, door het overlijden van derzelver vrouwen of kinderen, de bevoegdheid hebben verloren, om in die klasse te verblijven, en dus alsnu in de eerste klasse der voor dit jaar daar te stellen algemeene Schutters rol geplaatst moeten worden, om van zoodanige verandering van omtsandigheden schriftelijk kennis aan Hun Ed. Achtb. te geven, of wel zich daartoe ter Stedelijke Secretarij aan te melden, des morgens tusschen 10 en 2 ure, vóór de aan te vangen inschrijving, en dus uiterlijk tot den 14 Mei aanstaande; zullende, wanneer deze kennisgeving door den belanghebbenden mogt zijn verzuimd, en hij dus, dien ten gevolge, niet bij de Schutterij mogt zijn ingelijfd, door Burgemeester en Wethonders proces-verbaal moeten worden opgemaakt, en aan de Regtbank toegezonden, ten einde op de nalatigen toe te passen de strafbepaling van art. 1 der wet van den 6 Maart 1818 (*Staatsblad n°. 12*), houdende eene geldboete van ten hoogste ƒ 50 en eene gevangenis uiterlijk van drie dagen, hetzij afzonderlijk, of wel beide de straffen te zamen genomen.

Voorts brengen Burgemeester en Wethouders ter kennisse van de personen, welke derzelver 34ste jaar hebben voleindigd, en bij de Schtterij ingelijfd zijn geworden, dat zij, ten gevolge van art. 85 der wet van den 11 April 1827, *indien zij zulks verkiezen*, kunnen worden ontslagen, en dat zij, in zoodanig geval, gehouden zijn, volgens eene aan Burgemeester en Wethouders door heeren Gedeputeerde Staten medegedeelde missive van den heer Staatsraad, *ad interim*, belast met de directie van het Departement van Binnenlandsche Zaken, om zich te adresseren aan gemelde heeren Gedeputeerde Staten, als welke, zonder tusschenkomst van Zijne Majesteit den Koning, in zoodanige gevallen vermogen te beschikken. Wordende echter al degenen, welke zulks niet verlangen te doen, beschouwd als vrijwilligers, waarvoor te houden zijn, ten gevolge van de missive van den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, van den 14 Julij 1828, (*Provinciaal Blad n°. 88*), zoodanige Schutters, die na het bereiken van hun 34ste jaar hun ontslag niet mogten begeeren.

En, opdat niemand hieromtrent eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks gewoon is te geschieden.

Aldus gearresteerd ter kamer van Burgemeester en Wethouders den 27 en afgekondigd den 28 April 1831.

COPES VAN CATTENBURGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

M. EMANTS.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, ontvangen hebbende eene circulaire van den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, wegens de levering van eenige trek- en rijpaarden voor den dienst der artillerie, brengen, bij deze, ter kennisse van de belanghebbenden, dat degenen, welke tot de levering van een gedeelte in het opgegeven aantal paarden (zijnde voor Zuidholland 109 trekpaarden en 6 rijpaarden, waarbij nog te voegen zijn 19 stuks trekpaarden, welke men,

bij de laatste leverantie te Leyden, niet heeft kunnen bekomen), tegen contante betaling in klinkende munt, mogten genegen zijn, zich, tot dat einde, met hunne paarden, tusschen den 6 en den 9 Mei aanstaande, bij het hoofd van het stedelijk bestuur van Leyden of bij dat van Gorinchem, kunnen komen aanmelden, onder welks leiding en toezigt de taxatie en provisionele koop der paarden (behoudens de keuring van beëedigde deskundigen, door den heer Gouverneur te benoemen, ten overstaan van daartoe door het departement van oorlog te benoemen officiers) zal plaats hebben; zullende vervolgens door den heer Staatsraad Gouverneur op de *dadelijke* betaling worden order gesteld.

De paarden zullen niet jonger dan vier jaren of acht en veertig maanden, en niet ouder dan 6 jaren of twee en zeventig maanden moeten zijn; de rijpaarden zullen niet kleiner dan een el, vijf palmen, een duim en vijf strepen, en niet grooter dan een el, vijf palmen, drie duimen en vijf strepen; de trekpaarden niet kleiner dan een el, vijf palmen en vier duimen, en niet grooter dan een el en zes palmen mogen zijn, alles gemeten onder een galg van den kant van het ijzer der voorhoef, tot op het midden van den schoft.

De paarden moeten zijn ruinen of merrien, langstaarten, voorts bruinen, vossen of zwarten; geene bontwitten zullen worden aangenomen, eveneens geene klophengsten. De paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in hunne deelen en sterk, met een uitgebouwde schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen, hebbende vooral eene goede adem en geschikt voor den dienst waartoe zij bestemd zijn.

's Gravenhage, den 29 April 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, herzien hebbende de Publicatie van Hun Ed. Achtb. van den 6 Mei des jaars 1830, geplaatst in het Dagblad dezer stad, van den daaraanvolgenden dag, n°. 54, houdende bepalingen nopens de daarstelling van eene commissie, ter beoordeeling van de talenten, welke telken jare bij de vernieuwing des tooneels, den bezoekers van den Franschen Schouwburg binnen deze stad, zouden worden aangeboden;

Maken bekend, dat, ten gevolge van de verwisseling des tegenwoordigen tooneeljaars, onverwijld van stadswege zal worden overgegaan tot het oproepen der geabonneerden bij den gemelden Schouwburg, ten einde hunne keuze van leden uit te brengen voor den beoordeelingsraad, die, krachtens de hier bovengemelde Publicatie, over het door den ondernemer des tooneels voldoen aan zijne verpligting en het leveren van goede talenten, zal moeten beslissen.

's Gravenhage, den 29 April 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE brengen ter kennisse van de ingezetenen, dat, door den Raad dezer stad, aan de Commissarissen van de Schuitenveren en Beurtschepen is toegelegd eene verhooging van hun aanteekenloon, met *één cent* per artikel, en dat mitsdien gezegd loon *zes centen* bedragen zal; en zulks ter goedmaking van de kosten van zegel, waarvan derzelver registers van nu voortaan moeten zijn voorzien.

's Gravenhage, den 29 April 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

D U I T S C H L A N D.

BERLYN, *den 24 April.* De Petersburgsche bladen deelen thans het verslag van den veldmaarschalk *Diebitsch* mede, wegens de krijgsverrigtingen, op den 31 Maart, waarbij de generaal *Geismar* en *Rosen*, door den Poolschen opperbevelhebber, uit hunne stellingen zijn gedrongen. De veldmaarschalk erkent, dat de corpsen van beide generaals op dien dag een vrij aanzienlijk verlies hebben geleden, en zegt, dat, uit hoofde van den slechten toestand der wegen, vier stukken kanon zijn moeten achtergelaten worden en in 's vijands handen zijn gevallen. Den volgenden dag had de generaal *Rosen* evenwel eene sterke positie ingenomen, waarin hij door de Polen niet verder was aangevallen. Het aantal dooden, gekwetsten en gevangenen van het Russische leger wordt in dit verslag niet opgegeven.

— De Warschausche bladen spreken thans zelve het vroeger medegedeelde berigt tegen, dat Siedlce in de magt der Polen zou zijn, alsmede dat het Russische leger den terugtogt zou hebben aangenomen. Het hoofdkwartier der Russen bevond zich nog altijd te Siedlce. Genoemde bladen maken in algemeene bewoordingen gewag van een gevecht, waarbij de Poolsche generaal *Sierawski*, die zich met eene niet zeer groote magt op den regteroever van den Weichsel gewaagd had, met een veel sterker corps vijandelijke troepen zou handgemeen geraakt zijn, doch verzekeren tevens, dat omtrent den uitslag van het gevecht geene berigten waren ontvangen. Intusschen deelt onze Staats Courant bijzondere brieven uit Warschau, van den 21, mede, waaruit het blijkt, dat de troepen van den gezegden generaal te eenenmale zijn verslagen en over de rivier zijn gedreven. Eene afdeeling zijner ruiterij heeft zich door zwemmen zoeken te redden, doch hierbij zijn onderscheidene officieren en manschappen verdronken, onder anderen de luitenant-kolonel graaf *Wielochonski.* De troepen van den generaal *Sierawski* zouden slechts uit 6000 man, meest jonge troepen, bestaan hebben, die der Russen, daarentegen, uit de corpsen van de generaals *Witt* en *Kreutz*, te zamen uitmakende een getal van 30,000 krijgslieden. Niettegenstaande deze groote overmagt had, volgens bovengemelde berigten, de generaal *Sierawski* zich verstout, in plaats van den strijd te ontwijken, den vijand aan te vallen. Omtrent een en ander ziet men nadere en meer volledige berigten te gemoet. Zeker, ondertusschen, schijnt het, dat de Poolsche hoofdmagt voornemens is, zich nader bij de hoofdstad te vereenigen, hetwelk men meent daaruit te kunnen opmaken, dat derzelver hoofdkwartier van Jendrezow meer zuidwaarts naar Minsk, acht uren van Warschau, verlegd is, waar hetzelve zich den 20 bevond. Ook was in den avond van den 18 eene groote menigte zwaar geschut, ammunitie-wagens en ander velduig te Warschau aangekomen, waar uit men besloot, dat de opperbevelhebber alles zou aanwenden, om eenen beslissenden veldslag te ontwijken. De Russische krijgsmagt had, daarentegen, eene voorwaartsche beweging gemaakt; want, volgens dezelfde berigten, had eene afdeeling derzelve, onder den generaal *Sacken*, Pultusk bezet, nabij welke stad alvorens een gevecht schijnt geleverd te zijn.

— De beraadslagingen van den Rijksdag, van den 18 en 19, vooral die van eerstgenoemden dag, zijn zeer levendig geweest. In deze vergadering, aan welke slechts 30 leden ontbraken, werd besloten, dat de beide kamers, even als tot hiertoe, gezamenlijk zouden blijven beraadslagen. Verder ontstonden er hevige discussien over de langdurige afwezigheid van vele leden, die thans, nu de zaken eenen beteren keer genomen hadden, wederom opgekomen waren. Dit werd door sommigen in bittere taal verweten. Tevens is aan de kamer bekend gemaakt, dat de generaal *Dwernicki* gemagtigd was, om in de voormalige Poolsche provincien landdagen uit te schrijven en besturen te organiseren, weswege nadere bepalingen in de zitting van den 19 zijn voorgedragen.

— De berigten uit Memel, wegens den opstand in Lithauen, luiden gunstiger voor de Russen. Derzelver krijgsmagt wordt dagelijks in die streken versterkt. De opstandelingen hadden Krottingen gansch̄elijk verlaten.

— Het blijkt dat de vrees, als of in onderscheiden Poolsche hospitalen de *cholera* zou uitgebroken zijn, maar al te zeer gegrond is.

Van den 26. Sinds twee dagen zijn alhier geene nadere berigten van het krijgstooneel ontvangen. Men schrijft zulks toe aan de stremming der gemeenschap; althans wordt uit Koningsbergen, van den 22, geschreven, dat de post uit Warschau over Pultusk, Mlawa en Neidenburg aldaar niet was aangekomen, en wel, zoo als men meende te weten, omdat tusschen laatstgenoemde plaats en Warschau de communicatie was afgesneden, ten gevolge van het op nieuw verschijnen van kosakken in de nabijheid van Mlawa. Deze omstandigheid schijnt te bevestigen, dat het Russische leger eene voorwaartsche beweging gemaakt heeft.

— Van wege den Paus is eene burgerlijke en militaire commissie benoemd, om over de burgerlijke en militaire personen, die deel genomen hebben aan den opstand in den Kerkelijken Staat, vonnis te vellen. Bij de instelling dezer commissie zijn voor de schuldigen eenige verzachtende maatregelen voorgeschreven, onder anderen, dat derzelver goederen niet, gelijk zulks bij de bestaande wetten is bepaald, zullen verbeurd verklaard worden, maar dat zij alleen eene geldboete zullen betalen.

F R A N K R IJ K.

PARYS, *den 25 April.* De generaal *Belliard*, Fransch gezant in België, en de graaf *de Celles* hebben eergisteren achtervolgelijk een gehoor bij den Koning gehad.

— De zoon van den president van den raad is met depeches van het gouvernement naar Londen vertrokken.

— Sedert eenige dagen is door de oppositiebladen veel gesproken van verdeeldheid, welke in het ministerie zou heerschen, en die eene verandering in hetzelve zou ten gevolge hebben. Zij beweerden, dat die verdeeldheid was ontstaan, eerstelijk over de aanspraak van den Koning, ten andere over de staatkunde, met opzigt tot de Belgische aangelegenheden. Omtrent de eerst aangevoerde reden verhaalden genoemde bladen, dat de voorzitter van den raad een opstel der troonrede had vervaardigd, waarin de associatien werden afgekeurd, de overdrevene vrijheidspartijen werden doorgehaald, en der gematigde lof werd toegezwaaid; dat de Koning dat opstel niet had goedgekeurd, maar hetzelve door een door hem, in overeenstemming van twee andere ministers (*Soult* en *Sebastiani*) vervaardigd, had vervangen. Hierover zouden zich nu de heer *Périer* en de overige ministers zeer gevoelig hebben betoond, en het dienvolgens tot ernstige verklaringen tusschen de leden van den raad zijn gekomen. Aan deze geruchten werd eenige waarschijnlijkheid bijgezet door de omstandigheid, dat eenige der erkende ministeriële dagbladen de aanspraak des Konings niet alleen niet geprezen, maar zelfs gegispt hebben, en met veel stoutmoedigheid over de Belgische zaken gesproken, en dienaangaande stellige verklaringen van de ministers verlangd hebben.

Het regeringsblad, dat sedert eenigen tijd dikwerf artikelen tot verdediging der handelingen van de ministers heeft geplaatst, *wederspreekt echter ten stelligste* de geruchten, dat er verdeeldheid in het ministerie zou bestaan. Hetzelve schrijft die toe aan eene taktiek, welke, naar het zegt, bij de meer algemeene bekendheid der waarheden van den vertegenwoordigenden regeringsvorm, geheel onvermogend is, om verschillen onder de ministers te vooronderstellen, in de hoop van ze daardoor te verwekken. De *Moniteur* zegt verder, dat men dergelijke pogingen te minder zou verwacht hebben onder een ministerie, dat plegtig verklaard en aan de kamers beloofd heeft, dat, op het eigen oogenblik dat er verdeeldheid in hetzelve zou plaats grijpen, het ook ontbonden zou zijn. Het wist, dat daardoor alle ongelegenheid in het bestuur des Rijks voorgekomen en het vertrouwen zou gevestigd worden; waarom het ministerie van alle bewindslieden de zoo gewenschte eenheid vorderde, waarvan het zelf het eerste voorbeeld gaf. « Het bestuur," leest men daarna in den *Moniteur*," is van deze waarheid doordrongen; het heeft die verkondigd en steeds daarnaar gehandeld. *De buitenlandsche staatkunde, het algemeen beheer, alles is bepaald, overeengekomen en eenstemmig.* Wij zijn gemagtigd zulks stellig te herhalen. De pogingen, welke men, wij mogen zeggen, niet alleen zonder grond, maar zelfs zonder voorwendsel in het werk stelt, om de eensgezindheid der ministers twijfelachtig te maken, zullen magteloos zijn. *Men zal het bestaan van verdeeldheden tusschen de ministers niet dan te gelijk met de ontbinding van het ministerie vernemen.*

« Door het steeds klimmend gewigt der zaken, zoo buiten- als binnenslands, worden, integendeel, dagelijks nieuwe banden geknoopt tusschen mannen, allen evenzeer doordrongen van het belangrijke hunner pligten en evenzeer aan Koning en vaderland gehecht."

Hierop laat het regeringsblad nog eenige aanmerkingen volgen, waarin het nader aandringt, dat het hoog bestuur een stelsel moet volgen, maar dat hetzelve nimmer behoeft te schromen, de verantwoordelijkheid voor de eigen ingevingen des Konings te volgen.

Geheel in overeenstemming met de in dit artikel aan den dag gelegde gevoelens is eene circulaire, welke de voorzitter van den Raad aan de prefecten heeft gezonden, bij gelegenheid dat hij hun kennis geeft van de afkondiging van de nieuwe verkiezingswet, en hen aanspoort, zoo spoedig mogelijk, naar aanleiding van art. 70 dier wet, de werkzaamheden te doen plaats hebben, die de opening der kiezersvergaderingen moeten voorafgaan. Hij noodigt de prefecten daarbij uit, den ingezetenen de uitoefening van het kiesregt, naar de nieuwe bepalingen, zoo veel mogelijk, en zonder onderscheid van gevoelens, gemakkelijk te maken en teregt te wijzen, en steeds, bij opkomende zwarigheden, de meeste onpartijdigheid in het oog te houden; doch tevens aan hem, voorzitter van den Raad, alle twijfelachtige gevallen voor te dragen, en, in het algemeen, met het departement van binnenlandsche zaken die ijverige en naauwkeurige briefwisseling te onderhouden, welke het belang der zaken vordert, en die alleen in staat is, Frankrijks binnenlandsch bestuur op een' vasten en geregelden voet te vestigen.

De onderscheidene partijen, waaronder ook de monarchale, sporen ieder de haar toegedane kiezers aan, zich, bij den aanstaanden grooten kampstrijd, getrouwelijk van hunnen pligt te kwijten.

— De *Moniteur* meldt thans, dat op de tijding van het gedrag der Portugesche regering en der mishandelingen, die eenige Fransche onderdanen ondergaan hebben, het gouvernement bevel gegeven heeft, dat de fregatten *Melpomene* en *Armide* naar den Taag zullen zeilen, om zich te vereenigen met de brikken *Endymion* en *Églé*, en voldoening en schadevergoeding moeten eischen voor het gebeurde. De bevelhebbers dier schepen (waarvan de drie laatste reeds naar hunne bestemming zijn vertrokken) hebben volmagt, om, naar vereisch van omstandigheden, zoodanig te handelen, als de eer der Fransche vlag mogt noodzakelijk maken.

(Gelijk men weet, is ook eene niet onaanzienlijke Britsche scheepsmagt met gelijk oogmerk naar den Taag gezeild, welke echter zeer aanzienlijk zou worden, indien, zoo als sommigen in Londen willen, ook het sterk smaldeel van den admiraal *Pulteney Malcolm* naar den Taag zou stevenen. Het schijnt te Londen bij eenige lieden zekeren onaangenamen indruk te hebben verwekt, dat ook een Fransch eskader zich naar Lissabon heeft begeven, welke lieden niet gaarne zouden zien, dat Frankrijk eenen beduidenden invloed in Portugal bekwam. Zij herinneren daarom, dat Portugal de oude bondgenoot van Engeland is, dien het, bij welken aanval, om wettige of onwettige redenen, moet ondersteunen. Het Londensch blad de *John Bull* vraagt dan ook, of de Engelsche schepen, die naar den Taag zijn gezonden, wel niet in de gelegenheid konden komen, om, in plaats van Dom *Miguel* in het naauw te brengen, hem tegen eenen aanval der Franschen te beschermen? De *Courier* toont zich over deze aanmerking, die het een slinksche spitsvindigheid noemt, zeer gebelgd, en verzekert, dat de Britsche onderneming naar den Taag alleen ten doel heeft de eer van Brittannië te handhaven, en er *de beste overeenstemming tusschen hetzelve en Frankrijk, ten aanzien van Portugal, bestaat*).

— De liberalen zijn zeer ingenomen met den keer, dien de zaken in Engeland genomen hebben, en roemen ten hoogste de handelwijs van Koning *Willem*.

Van den 26. De *Moniteur* behelst de bij kamers aangenomene wet op de 100 millioen.

— Men wil hier stellig berigt hebben, dat Prins *Leopold van Saksen-Coburg* volstrekt geweigerd heeft, de Belgische kroon aan te nemen.

— De *Constitutionnel* spreekt in zijne Londensche correspondentie van een geheim traktaat tusschen Rusland, Oostenrijk en Pruissen, waaromtrent lord *Palmerston* aan de gezanten dier hoven te Londen inlichtingen heeft moeten vragen.

— Eenige bladen, waaronder een half ministerieel, blijven, niettegenstaande de verklaringen in den *Moniteur*, staande houden, dat er verdeeldheden in den raad van ministers bestaat.

— De fondsen, ten gevolge van allerlei uiteenloopende geruchten, iets flaauwer. De 3 per cent 57 fr. 65 c.; de 5 per cent 85 fr. 70.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *den 27 April.* Het nieuwe parlement is tegen den 14 Junij bijeengeroepen.

De verschillende partijen maken zich tot den grooten kampstrijd der verkiezingen gereed, en sparen geene middelen, om derzelver aanhangers aan te zetten tot bevordering harer onderscheidene belangen. De voorstanders trachten, onder anderen, door het bijeen brengen van geldelijke bijdragen, waaraan lieden van hoog aanzien reeds voor aanmerkelijke sommen zouden hebben deel genomen, hunne zaak te bevorderen.

— Prins *Leopold van Saksen Coburg* heeft Maandag eenen grooten maaltijd gegeven, welke ook door de Belgische commissarissen is bijgewoond. De ministers waren insgelijks aldaar tegenwoordig.

Het Avondblad verzekert, dat de Prins tot hiertoe nog geen besluit, ten aanzien van het aanvaarden van den Belgischen troon, genomen heeft. Dat blad ijvert steeds ten voordeele van de verheffing van den Vorst tot deze kroon, en meent, dat hij dezelve, in het belang van Europa en Engeland, kwalijk kan weigeren. Het genoemde blad, dat nog voor weinige weken op eenen toon van verregaande minachting van de Belgen heeft gesproken, tracht dit thans weder goed te maken, en zegt, dat zijne aanmerkingen met geene kwade bedoeling geschiedden; dat dwalen menschelijk is, en dat de Belgen toch zoo dom niet blijken te zijn, als men vermoed had. Tevens plaatst het Avondblad gereedelijk een betoog, aan hetzelve door « eenen aanzienlijken Belg," toegezonden, en waarin de toestand van België als in geenen deele zoo ongunstig wordt afgeschilderd, als de Europesche dagbladen en tribune het wel hebben doen voorkomen. Daarin wordt echter de noodzakelijkheid betoogd, dat er zich spoedig een vast bestuur in België vorme. Over het geheel schijnt dit stuk geschikt te zijn, om den slechten indruk, dien de handelingen der Belgen in den laatsten tijd op het Britsche volk in het algemeen, en ook, naar men wil, op Prins *Leopold* gemaakt hebben, weg te nemen. Zoo wordt, onder anderen, gezegd, dat met *Gaillard*, te Leuven, en met *Voortman*, te Gent, niets *meer gebeurd is, dan bij elke verkiezing in Engeland, waar het eenigzins onstuimig toegaat, menigmaal plaats heeft!*

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den 1 Mei.* Gelijk wij in de meeste exemplaren van ons vorig nommer reeds gezegd hebben, is in de vergadering van de stemgeregtigde deelhebbers der Nederlandsche handelmaatschappij, van ll. Donderdag, bepaald, dat die maatschappij niet zou ontbonden worden, en dat er eene commissie van 16 leden was benoemd, om te onderzoeken, welke wijzigingen en veranderingen in de artikelen van overeenkomst, in de gegevene omstandigheden, noodig en nuttig zouden kunnen geacht worden, om vervolgens haar rapport deswege in de vergadering van Vrijdag uit te brengen.

Gemelde commissie, welke Donderdag avond vroegtijdig met dat oogmerk is te zamen gekomen, heeft zich tot laat in den nacht met het ontwerpen dier veranderingen en wijzigingen bezig gehouden, en heeft zich in staat bevonden, dezelve op den bepaalden dag aan de vergadering aan te bieden. Deze alle zijn door de vergadering met 277 tegen 8 stemmen *aangenomen*, waarvan de voornaamste de navolgende zijn:

Het kapitaal der maatschappij zal door inkoop van aandeelen worden verminderd, echter niet beneden de 12 millioenen. Deze vermindering zal door dezelve van tijd tot tijd worden bewerkstelligd, naar mate de omstandigheden het zullen raadzaam maken.

Bij eventuele ontbinding der handelmaatschappij, zullen de aandeelen *aan tooner*, gelijkelijk met die *op naam*, deelen in de winsten en verliezen der maatschappij.

Als stemgeregtigde deelhebbers worden in het vervolg slechts beschouwd *ingezetenen der provincien, gebleven onder de grondwettige heerschappij van Z. M. den Koning.*

Er zullen, in plaats van 16, slechts 12 commissarissen zijn.

In plaats van 4, zullen er 5 kiescollegien zijn, te weten Amsterdam met 4, Rotterdam met 4, Dordrecht met 1, Middelburg met 1, 's Gravenhage met 1, en Leyden met 1 commissaris, en welke commissarissen dan ook hunne vaste woonplaats behooren te hebben in eene der provincien, gebleven onder de grondwettige heerschappij van Z. M.

Wanneer de directie daartoe gegronde redenen vindt, zal de bijeenkomst van den Raad, in Mei, eene maand verschoven kunnen worden.

De Raad zal voortaan de som bepalen, welke voor de gezamenlijke bezoldiging der boekhouders en kantoorbedienden door de directie in rekening gebragt zal worden.

De maatschappij zal voortaan beheerd worden door den president en *twee*, in plaats van *vier*, directeuren, waarvan de jongste tevens als secretaris zal fungeren, vervallende hiermede de vaste post van secretaris. Aan de leden der directie, wier betrekking, ten gevolge dezer bepaling, zal vervallen, zal eene vergoeding worden toegelegd, waarvan het bedrag en de voorwaarden zullen geregeld worden door den Raad.

In den loop van 1831 wordt de zetel der directie van *'s Gravenhage* naar *Amsterdam* verplaatst, op een tijdstip, nader door den Raad te bepalen.

President en directeuren mogen geene bedieningen bekleeden, waaraan eenige belooningen en vaste werkzaamheden verknocht zijn.

In plaats van twee malen, zullen directeuren slechts eenmaal ter week vergaderen.

Voortaan zal er bepaaldelijk in Rotterdam een agentschap gevestigd zijn. Het getal der agenten in die stad zal dat van drie niet mogen te boven gaan.

De factorij te Batavia wordt van *vier* tot *twee* leden (benevens den voorzitter) terug gebragt.

De maatschappij tot begunstiging van de volksvlijt houdt op kassier te zijn, maar men zal overal elders zoodanige kassiers kunnen aanstellen als men geraden zal vinden.

Voortaan zullen de vier onderstaande steden het volgende aandeel in de bevrachtingen en retouren hebben: Amsterdam 21/40, Rotterdam 15/40, Dordt 2/40, Middelburg 2/40, onverlet de bevoegdheid van de directie, om, wanneer het op eene dezer plaatsen niet mogelijk is op billijke voorwaarden bevrachtingen te sluiten, zich tot andere te wenden.

Bij de openbare verkoopingen zal men die conditien volgen, welke in elke plaats het meest met den wensch van den handel en met de belangen der maatschappij zullen overeen komen.

De gematigdheid en eendragt, waarmede in deze talrijke bijeenkomst van stemgeregtigden, de bovenstaande, in vele opzigten moeijelijke aangelegenheden behandeld zijn, worden, even als de goede leiding van den heer voorzitter *Schimmelpenninck*, ten hoogste geroemd.

— Z. K. H. Prins *Frederik*, vergezeld door Hoogstdeszelfs staf, heeft, in den loop der verledene week, de tweede en derde divisien van het leger in oogenschouw genomen. Vervolgens heeft Z. K. H. zich naar de vestingen Grave en Nymegen begeven, welke door Hoogstdenzelven geïnspecteerd zijn. Gisteren werd Z. K. H. te 's Bosch verwacht.

— Door den heer luitenant-generaal *Cort-Heyligers* is het bevel in het 2de groot militair commando tijdelijk opgenomen, en deszelfs hoofdkwartier blijft te Arnhem voorereet gevestigd, als zijnde gemelde generaal buitendien belast met het oppertoezigt over de troepen, welke in en bij de vestingen Nymegen en Grave zich bevinden of zullen verzamelen.

— Er worden toebereidselen gemaakt tot het oprigten van een legerkamp op de Tilburgsche heide, nabij Riel en Alphen.

— De schepen, in de haven van Antwerpen liggende, hebben de 24 de Belgische vlag geheschen. Men verhaalt, dat de Koninlijke schepen last zouden hebben, schepen, met die vlag voorzien, ongemoeid te laten voorbijvaren.

— Den 27 zijn eenige vaartuigen met hooi en stroo aan de citadel van Antwerpen aangekomen.

— De benden Belgische vrijwilligers aan de Noordbrabandsche grenzen zijn dezer dagen door welgekleede troepen vervangen.

— De generaal *de Hardy de Beaulieu* is uit Antwerpen teruggeroepen, en zal door den bekenden *Daine* worden vervangen, hetgeen vrij wat ontevredenheid en zelfs bewegingen in die stad veroorzaakt heeft. Men wil, dat *Beaulieu* provisioneel tot chef benoemd is van den generalen staf van *Daine*, doch twijfelt er aan, of hij die functien wel op zich zal nemen. Ook nog andere verplaatsingen van hoofdofficieren hebben plaats gehad.

— De Belgische bladen zijn vol met redeneringen over het aanbieden van

den Belgische troon aan den Prins *van Saksen Coburg*. Sommige ijveren sterk voor den Prins, andere verklaren zich stellig tegen denzelven. De bekende graaf *de Robiano* heeft in een Luiksch blad een wijdluftig artikel over dat onderwerp doen plaatsen, waarin hij de aanneming van dien vorst afraadt, en wel, omdat hij niet den Roomsch-Katholijken godsdienst belijdt. Zulk een vorst, voegt hij er bij, kan voor u geen dienaar Gods zijn, die u nuttig kan wezen. Hij vermaant zijne landgenooten eenen anderen Koning, die een geloofsgenoot is, te zoeken. Gaat naar de Polen, zegt hij, zij zullen u een hunner dappere vorstenkinderen afstaan. Vreemd is deze taal, omdat dezelve geheel tegenstrijdig is aan de zending der deputatie naar Londen, welke grootendeels is zamengesteld uit leden van dezelfde ultra-katholijke partij, waarvan de graaf *de Robiano* een der hoofden is.

— Het Brusselsche dagblad *l'Emancipation* verhaalt zijnen lezers, dat er vier gedeputeerden van de Hollandsche oppositie in de hoofdstad van België zijn aangekomen, om de vriendnabuurlijke betrekkingen aan te knoopen!

— Bij eene circulaire van den minister van buitenlandsche zaken is de geestelijkheid ontslagen van de verpligting, om den door het Congres voorgeschreven eed af te leggen, en wel, dewijl de godsdienst niets gemeens heeft met het openbaar bestuur.

— De generaal *Belliard*, die reeds sinds lang te Brussel terugverwacht werd, is eindelijk aldaar uit Parys aangekomen.

— Het bevel over het Belgisch leger aan de Maas is aan den generaal *Tieken de Terhove*, die onlangs tot divisie-generaal benoemd is, opgedragen.

— *Ernest Grégoire*, wiens beoordeeling aan het hof van assises in Zuidbraband is opgedragen, is onder een sterk geleide uit Gent naar Brussel overgebragt.

Over Holland en Belgie.

(*Vijfde brief uit het Engelsch Dagblad the Times.*)

De heer *Luzac*, lid voor de provincie Holland in de Staten-Generaal, een afstammeling van den verlichten schrijver van het beroemde werk *sur la Richesse de la Hollande*, heeft in eene redevoering, den 28 September door hem uitgesproken, reeds op dat vroege tijdstip, ten sterkste op de afscheiding van Holland en België aangedrongen, en besloot zijne welsprekende redevoering met de navolgende woorden: « De driejarige slavernij onder *Napoleon* verstikte onze verdeeldheden, onze kleine huisselijke twisten, en deed den eigenlijken volksgeest herleven. Bij den dageraad onzer onafhankelijkheid, in November 1813, vleiden wij ons, nog eenmaal die hooge standplaats in de schatting van Europa te erlangen en dien algemeenen eerbied op nieuw te verwerven, waarop ieder volk ijverzuchtig moet zijn. Indien gij thans weten wilt, in welke mate zulks is verwezenlijkt, doorreist dan Frankrijk, Zwitserland, geheel Duitschland en de naburige rijken; begeeft u in de bijeenkomsten der aanzienlijken in al die landen, en vraagt dáár, voor wie men ons houdt! Dan zult gij bevinden, dat wij, dank zij daarvoor toegebragt aan het gevoel van billijkheid van achtbare openbare schrijvers, dank aan de loogenachtige en verraderlijke berekeningen, die men zonder ophouden, in de verwachting, dat: *audacter calumniare semper aliquid haeret* (van stoutmoedigen laster altijd iets blijft kleven), openbaar heeft gemaakt; dank aan de drukpersen der oppositie, de tolk van personen, die geen onderscheid tusschen eene redelijke oppositie en eenen oproerigen tegenstand tegen het gouvernement kunnen maken; dat wij, zeg ik, in het oog van Europa, ja voor geheel de wereld gebrandmerkt zijn als de onderdrukkers van België, als verachtelijke zelfzuchtige, laaghartige kooplieden, duisterlingen, voorstanders van middeleeuwsche denkbeelden, en waanzinnige geestdrijvers, die verdraagzaamheid prediken, om jegens anderen onverdraagzaam te kunnen zijn, en die alles aan hunne bekrompene handelsdenkbeelden opofferen.

« Ik dank er God voor, dat wij door daden ons kunnen regtvaardigen, en Europa zal thans vernemen, hoe die onderdrukkers, hoe dat zelfzuchtige Holland, hetwelk de Zuidelijke gewesten in zijn eigen en uitsluitend belang uitzoog, juichtoonen naar den troon des Eeuwigen zal doen opklimmen, bij het vooruitzigt eener volledige, algeheele en stellige scheiding."

Magna est veritas, et praevalebit (de waarheid heeft groote kracht, en zal de bovenhand hebben), is een grondregel, die menig wijs man, wanneer hij belasterd wordt, troost, en die hem het stilzwijgen oplegt, en de Koning der Nederlanden en zijne ministers schijnen door dit beginsel geleid te zijn geworden in de minachting, waarmede zij de valsche voorgevingen der Belgische opstandelingen behandeld hebben, door zich niet te willen vernederen, om op die beschuldigingen te antwoorden. Doch daar de zaak van België door vele van onze (Britsche) geachtste en verlichtste Staatsmannen omhelsd is, in de overtuiging, dat hetzelve onderdrukt en opgeofferd werd aan de eenzijdige, zelfzuchtige en baatzoekende inzigten van deszelfs Souverein, zoo is het van belang voor de rust van Europa, dat men zorge, dat de waarheid spoedig boven drijve, en de valsche aantijgingen ontzenuwd worden, welke den krachtigsten invloed hebben gehad, om niet slechts zoo vele achtenswaardige mannen tot de zijde der Belgen over te halen, maar ook den Koning der Nederlanden en zijne ministers met daden van de zwaarste onderdrukking en verkeerd bestuur te bezwaren.

Ik vertrouw, dat mijne vorige mededeelingen niet te eenenmale zonder goed gevolg zijn gebleven tot bereiking van het doel, hetwelk ik mij nopens sommige zeer belangrijke punten had voorgesteld; en ik zal nu voortgaan eenige verdere bewijzen te geven van « de verlichte regering van « den Koning der Nederlanden," die uitdrukking in des Konings aanspraak, bij de opening van de tegenwoordige zitting van het parlement, welke zoo zeer door de voorstanders van den Belgischen opstand is aangevallen.

De zwarigheid, welke men bij de vaststelling van de staatsregeling ondervond, nadat tot de vereeniging was besloten, was gering in vergelijking met die, welke men ten opzigte van de vraagpunten van landbouw, handel en nijverheid ontmoette.

Eene der voornaamste weldaden, welke de Hollanders door hunne verlossing van het juk van *Napoleon* erlangden, was het herstel van genoegzaam onbeperkte vrijheid van handel, welke zij in de tijden der oude republiek genoten: hunne wenschen nopens deze aangelegenheid waren in 1814 en 1815 vervuld.

De Belgen, aan de andere zijde, gezien hebbende, hoezeer de fabrijken van Luik en Gent onder het verbodsstelsel van *Napoleon* bloeiden, werden meer en meer bevestigd in de vooroordeelen, onder hen geboren en gevoed, tijdens zij onder de heerschappij van Oostenrijk stonden. Zij schreven den voorspoed, welke door den langen duur van den vrede, dien zij onder *Maria Theresia* genoten, was voortgebragt, aan hetzelfde beschermend stelsel toe. Het was onmogelijk den Vlamingen te overtuigen, dat het goed vertier der linnen manufacturen en de uitvoer van vlas te zamen konden gaan, ofschoon hun grond bijzonder geschikt is tot eene zeer uitgebreide teelt van die plant. Gelijke vooroordeelen bestonden onder de Walen, ten aanzien van den uitvoer van bewerkt ijzer; en, niettegenstaande de vruchtbaarheid van hunnen grond, en den gevorderden staat van verbetering in den landbouw, welken zij hadden bereikt, maakten zij voortdurend allerlei bepalingen nopens den graanhandel, hetzij uit vrees voor behoefte of verlies van den overtolligen oogst, welken zij niet in staat waren goed af te zetten. Een opmerkelijk verschil in der daad van de gezonde staatkunde van de regering van Holland, waar sinds twee eeuwen een vrije handel in granen bestaan had.

Het was nogtans noodzakelijk, een algemeen stelsel door het geheele Koningrijk, nopens deze gewigtige aangelegenheden aan te nemen, dewijl, even als de lasten door al de provincien moesten gedragen, ook dezelfde regten in het Koningrijk moesten vastgesteld worden.

De eerste stap tot dit werk ter vaststelling van een gelijk stelsel, was de wet van den 3 October 1816. De Koning ontveinsde niet, dat die wet meer in overeenstemming was met de inzigten der Belgen, dan die der Hollanders; doch het was in dat tijdsgewricht vooral voor Hem van het grootste belang, de genegenheid van zijne nieuwe onderdanen te erlangen. Hij oordeelde, dat het volk van Holland eerder dan dat van België, tot eene tijdelijke opoffering van gevoelens en gewoonten kon toestemmen, en hij zocht de gunstige gelegenheid, om het laatste trapsgewijs te brengen tot het aannemen van handelsbeginselen, die meer in overeenstemming waren met de gezonde leer der staatshuishoudkunde. Hij steunde met eenige zekerheid op den invloed, welken Antwerpen op de inprenting van deze betere gevoelens zou hebben, wanneer de zoo lang gestremde vrije vaart op de Schelde den tijd zou hebben gehad, aan België eenigzins de werking van den handel te laten gevoelen. Die invloed, echter, was zeer flaauw, en bewees aan het gouvernement in 1817 weinig dienst, toen, na den slechten oogst van het vorige jaar, de Belgen, verontrust door den hoogen prijs van het koren, luide schreeuwden, dat deszelfs uitvoer moest ophouden, en andere maatregelen vorderden, welke zeer nadeelig waren voor den handel tusschen de havens van Holland en de Baltische zee.

De herziening van het tarief van 1816, in 1819, gaf een hernieuwd bewijs van het ingewortelde der vooroordeelen. Het was onmogelijk anders dan zeer geringe verminderingen van regten te erlangen. De Belgen riepen om de voortduring van datgene, wat zij het beschermend stelsel noemden, en deze vorderingen werden met te meer heftigheid gedaan, daar men wist, dat eenige personen van invloed een ontwerp hadden gevormd, om bij de regering aan te dringen op de onmiddellijke erkenning en aanneming van de beginselen van vrijen handel. Ik doele meer bijzonder op den beroemden staatshuishoudkundige, den graaf *van Hogendorp*. Ontwijfelbaar was zijn gevoelen juist, dat eene algeheele vrijheid in den handel meer dan eenig ander stelsel den voorspoed en het welvaren des Koningrijks in het algemeen zou bevorderen; doch hij steunde te veel daarop, dat hij anderen zou vinden, die even verlicht dachten, als hij zelf denkt in de politieke wetenschap, en vergat, dat hij tot menschen het woord rigtte, op welke het gezag van zijnen naam, en de gezonde redenering zijner werken en redevoeringen weinig invloed zouden hebben, om dezelve over te halen tot het erkennen van een stelsel, dat zoo lijnregt strijdig was met derzelver ingewortelde denkbeelden en gewoonten, en hij dwaalde, wanneer hij zijne inzigten zoo sterk bij het gouvernement aandrong, terwijl dezelve eerst langzaam, en geleid door den voortgang der meeningen in de kamers, konden strekken tot het daarstellen van een beter *systema*.

Ongetwijfeld was, gelijk ik reeds gezegd heb, de voortgang buitengemeen flaauw. Gedurende al de vertoogen en beschuldigingen, tot welke deze redetwisten aanleiding gaven, verminderden die fabrijken en takken van nijverheid, ten behoeve waarvan reeds zoo vele opofferingen gedaan waren, meer en meer, en de nijvere klasse zag met toenemenden spijt terug op den tijd, toen hun handel, door de vereeniging met Frankrijk en de betrekkingen met deszelfs uitgestrekte markten, zoo zeer bloeide. De meest bekrompenen onder de Belgische afgevaardigden hielden staande, dat al het kwaad aan het gemis van genoegzame bescherming moest worden geweten; dat de regten op den invoer nog te laag waren. Anderen begonnen de oogen te openen, en te vermoeden, dat zij niet op den regten weg waren. De beraadslagingen over het tienjarig budjet van 1810 leidde tot een nieuw onderzoek van de geheele zaak; en, na vele moeijelijkheden, slaagde de regering er in, een' maatregel te doen aannemen, welke, indien daarbij de vrijheid van handel niet geheel werd verzekerd, ten minste eene groote verbetering van het vorige stelsel was.

In het jaar 1822 werd eene som van 1,000,000 guldens 'sjaars ter beschikking des Konings gesteld, tot aanmoediging van de nijverheid door premien, leeningen en andere middelen. Aan den anderen kant werden de regten, zoo op den invoer als op den uitvoer, over het algemeen, lager gesteld, en het maximum van bescherming werd zes ten honderd op bijna alle artikelen verminderd. De voornaamste uitzonderingen waren wollen-katoenen manufacturen en ijzer.

Van dit tijdstip af, mag de ware bloei van den Belgischen handel en nijverheid gerekend worden, welke trapsgewijs in iedere provincie tot eene nooit te voren gekende hoogte klom, tot dat de Brusselsche opstand derzelver voortgang stuitte; en van dat oogenblik moesten handel en nijverheid beide meer en meer achterwaarts gaan. Men zal niet beweren, dat het nieuwe stelsel, dat van 1822, zonder feilen was. De minister, die in de eerste jaren geroepen was om de wijs van verdeeling van het hierboven vermelde millioen guldens voor te dragen, beoogde eene trapsgewijze vermindering van die som, en koesterde de hoop, den landbouw en de nijverheid tot die hoogte te brengen, dat zij op eigene kracht konden steunen, onafhankelijk van alle

(*Zie verder het Vervolg*).

kunstmatige hulp. Die minister vreesde, namelijk, dat de regering, over zulk eene groote som te beschikken hebbende, dikwerf kon mistasten, door ijdele plannenmakers te helpen, die, ten behoeve van hunne eigen ontwerpen, en onder voorgeven, dat dezelve van nationaal belang waren, ondersteuning uit 's lands kas zouden genieten; en dat zelfs in die gevallen, waarin de oogmerken der bevoordeelden eerlijk waren, het gouvernement nog verkeerd kon handelen, door kapitalen en nijverheid, met dusdanige begunstiging van eenen kunstmatigen aard, te houden buiten den natuurlijken en meer veiligen gang der bijzondere ondernemingen. En die vrees was niet ongegrond; want die over dit fonds het bestier hadden, begingen verscheidene dwalingen: er werden onderstanden verleend voor zaken, die volstrekt geene aanmoediging hadden moeten hebben. Over het geheel echter, stichtte hetzelve ontwijfelbaar meer voor- dan nadeel, en wel bijzonder door het bijstaan en aanmoedigen der nijveren onder de middelklasse. Ik zal geene der mindere voorbeelden bijbrengen van de nuttige aanwending van dit fonds, door middel van leening van kapitalen, maar ik meen te moeten vermelden de ondersteuning, aan den heer *John Cockerill*, een' Engelschman, verleend, wegens den meer algemeenen invloed, dien dezelve moest hebben. Eerstelijk had men ten doel, in de Belgische mijndistricten, die zoo rijk in ijzer zijn, de wijs, om dat metaal te smelten en te bearbeiden, te verbeteren. Te dien einde had de Koning den heer *Cockerill* uitgenoodigd, zich in de nabijheid van Luik te vestigen, en hem het kasteel van Seraing, aan de Maas, geschonken. Hij ontving, bij wijze van leening, eene aanzienlijke som, ten einde tot uitbreiding zijner werken te strekken, en onder voorwaarde, dat de ijzerfabrikanten van Luik en Namen de vrijheid zouden hebben, zich in zijne werkplaats te vervoegen, om de ware beginselen en de laatste verbeteringen hunner kunst te leeren; want het gebrek aan vreemde mededinging, door het verbodsstelsel veroorzaakt, had in der daad het ijzerfabrikaat van België eene achterlijk doen blijven bij dat van Zweden en Engeland; zoodat het Belgische volk niet slechts de bewerking van het ijzer duur betaalde, maar daarbij nog eene waar van mindere waarde verkreeg.

De regering vertrouwde, aan dezen verachterden toestand een einde te zullen maken door de oprigting van deze school van werkdadige mijn- en ertskennis, waar al de belanghebbenden in de verschillende gedeelten van de ijzerfabricering middel konden vinden om hunne werkplaatsen te verbeteren, en daardoor hunnen handel uit te breiden. De ijver en de nijverheid van den heer *Cockerill* waren zoo groot, dat men er niet aan twijfelen kon, of deze verstandige en weldadige oogmerken zouden in weinige jaren volkomen zijn bereikt geworden, indien niet de vernielende opstand dit schoone uitzigt vernietigd had.

De katoenspinnerijen en calicotsdrukkerijen, welke over geheel Vlaanderen, en bijzonder in de nabijheid van Gent en Brussel, verspreid zijn, waren niet minder aan de regering dien buitengemeenen trap van bloei verschuldigd, welke zij onmogelijk onder het verbodsstelsel zouden hebben bereikt. De Koning, willende dat de belangen en behoeften van de nationale nijverheid onder denzelfden raad of hetzelfde bestuur zouden staan, als dat, waaraan de administratie der kolonien was toevertrouwd, had de verdienste van met der daad het denkbeeld in werking te brengen, om duurzame markten aan de fabrikanten van België te verzekeren, in de Hollandsche bezittingen in de Oostindiën. Het was een grootsch doel, om het voorbeeld te volgen, hetwelk Engeland gegeven had, door Manchester in de behoefte der inboorlingen in Indië aan gesponnen, geweven en geverwde manufacturen te doen voorzien tegen een' lager' prijs dan de bearbeiding in de landen, van waar de ruwe grondstof werd aangebragt, kon geschieden. Te dien einde werden talrijke stalen van de behoeften en smaak der Javanen naar het moederland overgebragt. Premien en andere voordeelen werden door de regering aan diegenen beloofd, welke het eerst en het best er in slaagden deze artikelen na te maken, en naar mate de pogingen der fabrikanten met een goed gevolg werden bekroond, naar die mate werden de aanmoedigingen vermeerderd, zoo door het begunstigen van den uitvoer uit het moederland, als door het bemoeijelijken der mededinging van de Britsche manufacturen in de kolonien.

Het is nauwelijks noodig te zeggen, welke groote voordeelen het millioen guldens, dat de Staten-Generaal jaarlijks ter beschikking van den Koning stelden, bewerkte, om ontwerpen tot verbetering van dien aard op eene spoedige wijs en op eene voldoende groote schaal te bewerkstelligen. Men vergenoegde zich evenwel daarmede niet. Tot bereiking van het oogmerk, om in de Zuidelijke provincien steeds nog meer dien ondernemingsgeest aan te moedigen, van welken men een' zoo algemeenen voorspoed kon verwachten, vestigde de Koning te Brussel *de maatschappij tot begunstiging der volksvlijt*. Dezelve was, met der daad, eene groote nationale bank, welker kapitaal meer dan 25 millioen guldens (meer dan £ 2,000,000) bedroeg; doch dewijl hiertoe het voldoend getal aandeelen niet was ingeschreven, voorzag de Koning uit zijne civile lijst en uit zijne eigene middelen, in eene groote mate, in het ontbrekende.

Het voorname doel, dat men bij deze bank zich voorstelde, was, om, op gunstige voorwaarden, de voorschotten te doen, welke vele nieuwe ondernemingen vereischten, zoo als tot het graven van kanalen; tot het aanleggen van wegen, en de laatsten waren tot dat tijdstip veel minder gemeen in België, dan in Holland. Deze bank genoot, van hare oprigting af, het grootste crediet, en was van een uitgebreid nut. Onder de kanalen, tot welker voltooijing zij, middellijk of onmiddellijk, hare hulp verstrekte, mag ik bijzonder de drie volgende vermelden, te weten: dat van Mons naar Doornik, het *kanaal van Antoing* genaamd; dat van 's Hertogenbosch naar Maastricht, de *Zuid-Willemsvaart* geheeten, en dat van Gent, het *kanaal van Terneuze* genoemd. Het eerste van deze werd aangelegd, om de steenkolen uit Henegouwen in de Schelde te voeren, zonder verpligt te zijn, het kanaal van Condé, waar de Franschen een ontzettend zwaar regt afnamen, te moeten doorgaan. Door middel van dezen weg tot de Schelde, bekwam Henegouwen de markt van beide de provincien Vlaanderen en Holland, welke aan deszelfs kolenmijnen zoo veel werk verschaften, dat dezelve binnen weinige jaren eene hoogte bereikten, waaraan niemand zou hebben durven denken. Het kanaal van 's Hertogenbosch naar Maastricht had reeds begonnen een nieuw leven te geven aan de minst bevolkte en onvruchtbaarste gedeelten van Braband en Limburg. Door het kanaal van Terneuze werd Gent, met der daad, eene zeehaven, daar schepen van eene aanmerkelijke grootte, zonder eenige hindernis, naar de stad konden opzeilen. Gent was aldus, wat haren zeehandel betreft, geheel onafhankelijk van Antwerpen geworden. In het land op den regteroever van de Maas had men reeds begonnen zijkanalen te graven, en wel meestendeel door de medewerking des Konings zelven. Hiermede had men inzonderheid de bedoeling, ten nutte te maken de voortbrengselen van de natuur en die der nijverheid, welke Luxemburg opleverde, zijnde dit een land, dat, onder het bestuur van Oostenrijk en Frankrijk, zeer verwaarloosd was geweest.

De geheele strekking van het stelsel, door de regering met betrekking tot koophandel en landbouw, in het jaar 1820 aangenomen, is geweest, om, zoo veel mogelijk, de hindernissen en kwellingen der regten zoo wel als de middelen, welke voor derzelver heffing in het werk gesteld moesten worden, te verminderen, en om te gelijkertijd dien anderen breidel van de fabrijkmatige ondernemingen en verbeteringen los te maken, bestempeld met den kwalijkgeplaatsen naam van stelsel van bescherming.

Bij al de reeds door mij aangehaalde wijze maatregelen, moet ik nog melding maken van voorlezingslessen in de wis- en schelkunde, met toepassing op de kunsten (instellingen voor de werktuigkunde, doch in in eene hoogere mate van geleerdheid, dan die in ons land, Engeland namelijk), welke sinds eenige jaren in Luik, Gent en andere steden waren geopend geworden tot onderwijs van den werkman. De lectoren of onderwijzers dier instellingen of scholen zijn vooraf naar Engeland en Schotland gezonden, met last, om zich bekend te maken met de beste leerwijzen in soortgelijke inrigtingen in deze landen gevolgd. Ook moet ik niet met stilzwijgen voorbijgaan de openbare tentoonstellingen op bepaalde tijden van de kunst- en fabrijkwerken, en de daarbij uitgedeelde prijzen. In het korte tijdvak, sedert de vereeniging, hebben er drie zoodanige tentoonstellingen plaats gehad: de eerste, te Gent, in 1820; de tweede, te Haarlem, in 1825, en de derde, te Brussel, in het vorige jaar. Deze laatste tentoonstelling heeft eene talrijke menigte menschen getrokken, die ooggetuigen en bewonderaars geweest zijn van de vorderingen, welke in genoegzaam alle kunsten en alle takken van nijverheid gemaakt waren. Dezelve werd gesloten den 24 Augustus, en den volgenden dag is de manhaftige en dankbare bevolking van Brussel in opstand geraakt, om dat ongelukkige land voor al de rampen te wreken, welke het onder den tijrannieken Koning *Willem* en diens Hollandsche lievelings ministers verduurd had!!

JUSTITIA.

B E K E N D M A K I N G.

Achtervolgens artikel 3 van Zijner Majesteits besluit van den 6 Januarij 1831, n°. 68 (*Staatsblad n°. 2*), heeft de heer Staatsraad, Administrateur van de Registratie, het Kadaster en de Loterijen, bij resolutie van den 28 April 1831, n°. 4, bepaald de prijzen, het opgeld daaronder begrepen, waarvoor de collecteurs, splitters en debitanten der Koninklijke Nederlandsche Loterij, de loten en gedeelten van dien, voor de derde week der trekking van de laatste klasse der 152ste Loterij, zullen mogen uitgeven, te weten:

BIJ VERKOOP:			BIJ VERHURING:		
Geheele	loten	*f* 77.00	Geheele	loten	*f* 38.00
Halve	«	- 38.50	Halve	«	- 19.00
Vijfde	«	- 15.40	Vijfde	«	- 7.60
Tiende	«	- 7.70	Tiende	«	- 3.80
Twintigste	«	- 3.85	Twintigste	«	- 1.90

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij voornoemd artikel van Zijner Majesteits besluit, uitdrukkelijk is vastgesteld, dat de collecteurs, splitters en debitanten gehouden zijn, om zich naar die prijsbepaling te regelen, en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

'sGravenhage, den 30 April 1831.

De Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland;
VAN DER DUYN.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.

Op Dingsdag, den 3 Mei 1831.

DE LAUWERKRANS, OF HET GEZAG DER WETTEN, tooneelspel in vijf bedrijven, naar het Hoogduitsch van *F. W. Ziegler*. Versierd met nieuwe militaire costumes. Na hetzelve: HET MIDDAGMAAL VAN MAGDALENA, OF DE SCHOTEL MET OOREN, blijspel met zang (vaudeville), in één bedrijf, naar het Fransch van *Desaugiers*, door *J. H. Grave*.

⁂ Getrouwd:

H. NETLER
en
G. A. H. KELLER.

'sGRAVENHAGE,
den 27 April 1827.

⁂ Getrouwd:

Mr. LODEWYK ASSER
en
ANNA GRATIA MARIANNE ASSER.

AMSTERDAM,
den 27 April 1831.

Strekkende deze tevens tot bijzondere kennisgeving aan vrienden en bekenden, zoo hier als elders.

⁂ Heden beviel, voorspoedig, van een' *ZOON*, A. J. W. VAN VALKENBURG, geliefde echtgenoot van

AMSTERDAM,
den 28 April 1831.

W. J. SCHEURLEER.

⁂ Heden beviel, voorspoedig, van een' *ZOON*, MARGUERITE HELENE CORNELIE DE LA FAILLE, geliefde echtgenoot van

'sGRAVENHAGE,
den 30 April 1131.

W. C. HATTINGA RAVEN.

⁂ Heden beviel van een' welgeschapen *ZOON*, ANNA ELISABETH JORDENS, echtgenoot van

'sGRAVENHAGE,
den 30 April 1831.

J. C. VAN DER KEMP.

⁂ Heden nacht beviel van een' dood geboren ZOON, C. O. ESSER, geliefde echtgenoot van

'sGRAVENHAGE, den 1 Mei 1831. C. M. VLIEG.

Dienende deze tevens tot algemeene kennisgeving.

⁂ Na een langdurig en smartvol lijden, overleed heden mijn geliefde echtgenoot, de Wel Edele Heer P. DE RIEMER, in leven Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Med. Chir. Doctor en Professor, en lid van den Raad dezer stad, diep betreurd door mij, met mijne kinderen en zijne drie voorkinderen.

'sGRAVENHAGE, den 28 April 1831. E. ROELOEES, Wed. P. DE RIEMER.

⁂ Heden overleed, tot onze groote droefheid en bittere rouw, mijn geliefde echtgenoot, HENDRIK VAN DEN HOONARDT, in den ouderdom van negen en veertig jaren en zeven maanden, na eene langdurige en smartelijke ziekte van circa vier jaren, en na eene gelukkige echtverbindtenis van acht en twintig jaren, mij nalatende vijf kinderen, waarvan de jongste het verlies niet kan beseffen.

'sGRAVENHAGE, den 27 April 1831. P. DEMARÊE, Wed. HENDRIK VAN DEN HOONARDT.

⁂ Heden overleed, na eene langdurige ziekte, in den ouderdom van ruim negen en zestig, en eene gelukkige echtverbindtenis van vijf en veertig jaren, mijne geliefde echtgenoot, GYSBERTJE VAN APPELTEREN. Hoe smartelijk dit verlies mij, mijne kinderen, behuwd- en kleinkinderen treft, berusten wij met gelatenheid in den wil des Allerhoogsten.

'sGRAVENHAGE, den 28 April 1831. J. DEN DEKKER.

Uit hoofde van de menigvuldige betrekkingen, gelieve men deze algemeene, als bijzondere kennisgeving aan bloedverwanten, vrienden en bekenden, aan te nemen.

⁂ Heden werd mij door den dood ontrukt mijn teedergeliefde echtgenoot, HEINRICH CHRISTIAN VOLCKE, in den ouderdom van ruim 60 jaren; eene borstziekte maakte een einde aan zijn voor mij zoo dierbaar leven.

'sGRAVENHAGE, den 29 April 1831. M. DE HEK, Wed. H. C. VOLCKE.

⁂ De ondergeteekende betuigt hiermede, zoo wel voor haar als voor hare Behuwdmoeder, Kinderen en Behuwdkind, openlijk haren innigen dank, voor de veelvuldige en hartelijke blijken van deelneming, bewezen bij het droevig verlies van haren onvergetelijken echtvriend.

'sGRAVENHAGE, den 2 Mei 1831. A. M. GAADE, Wed. A. KEURENAER.

⁂ De veelvuldige bewijzen van deelneming, welke de ondergeteekenden, bij het afsterven van hunnen geliefden Broeder en Behuwdbroeder, den heer A. DE HOOP, van zijne en hunne vrienden en bekenden hebben mogen ontvangen, maken het noodzakelijk, daarvoor, langs dezen weg, aan dezelve hunne opregte dankerkentenis toe te brengen.

J. PRIESTER,
T. PRIESTER, geb. DE HOOP,
'sGRAVENHAGE, den 2 Mei 1831. F. VAN THIEL,
J. C. VAN THIEL, geb. DE HOOP.

De hoogste prijs waarvoor het Brood mag verkocht worden is bepaald op:

Wittebrood . . .	51½ cent.
Ongebuild Tarwebrood	25 centen.
Roggebrood . . .	12½ cent.

BEURSPRIJS VAN EFFECTEN.

Te AMSTERDAM, Zaturdag, den 30 April 1831.

Nederlanden,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f*	58¾ a 38⅞
	Uitgestelde dito		–	⅞ a 11/16
	Oorlogslasten		–	73½ a 74¼
	Schatkistbiljetten	6 pCt.	–	— a —
	Kansbiljetten		–	14¾ a 15½
	Stellen van uitgeloten dito		–	— a —
	Amortisatiesyndicaat	4½ pCt.	–	63¾ a 64¼
	Dito dito	3½ »	–	50¾ a 51¼
	Domein Losrenten	2½ »	–	— a —
	Handelmaatschappij	4½ »	–	78¾ a 80½
	Nederlandsche Bank	4 »	–	— a —

Schatkistbiljetten,	*f* 1000	pCt.	90 à 90½
	– 500	»	90 à 90¼
	– 100	»	92½ à 93¼
	– 50	»	97 à 97½
Anticipatiebiljetten			95 à 95½

Renversalen zijn voor 9½ per cent gedaan.

⁂ Men is van meening, ten overstaan van den Notaris JACOBUS JOHANNES VERWOERT, in den Nieuwen Doelen, in 'sGravenhage, op HEDEN, den 2 Mei 1831, des namiddags ten 5 ure, publiek te veilen, en op Donderdag, den 5 daaraanvolgende, des avonds ten 7 ure, aldaar te verkoopen: N°. 1. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen aan de zuidzijde van de Herderstraat, wijk T, n°. 207, verp. 207, in 'sGravenhage; aangeslagen in 's Rijks lasten over 1831, als gebouwd eigendom tot *f* 20.40. N°. 2. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen als voren, naast eerstgemeld perceel wijk T, n°. 208, verp. 208; aangeslagen in 's Rijks lasten, over 1831, als gebouwd eigendom, tot *f* 17.80, en zullende de voors. percelen eerst separaat en daarna gecombineerd worden verkocht; kunnende dezelve 1 Julij 1831 of vroeger, bij de betaling der kooppenningen, worden aanvaard, en bezigtigd Dingsdags en Donderdag, van 10 tot 12 uren; zijnde nadere informatien te bekomen ten kantore van voorn. Notaris *Verwoert*.

⁂ Men is van meening, ten overstaan van JOHANNES GERARDUS VAN DER HAAK, openbaar' Notaris, residerende in 's Gravenhage, in den Nieuwen Doelen aldaar, op Dingsdag, den 24 Mei 1831, des namiddags ten 5 ure, te veilen, en op Donderdag, den 26 daaraanvolgende, des avonds ten zeven ure, te verkoopen:

Een hecht en sterk HUIS en ERVE, met fraaijen TUIN daar achter, staande en gelegen aan de Oostzijde van het Noordeinde, te 's Gravenhage, wijk F, n°. 156, verp. n°. 157, bevattende hetzelve Huis drie Beneden- en vier Bovenkamers, meest alle behangen en van Stookplaatsen voorzien, goede Keuken, Kelder, Zolder, en verdere gemakken, tot eene zeer geschikte woning behoorende; aangeslagen in de directe belastingen, over het jaar 1831, als gebouwd eigendom, met *f* 52.14, en belast met eene jaarlijksche recognitie, groot *f* 1.20; kunnende met 1°. Augustus 1831, of vroeger, bij de betaling van den koopprijs, worden aanvaard, en bezigtigd tweemaal 's weeks, op Dingsdag en Donderdag, des middags van 12 tot 3 ure. Nadere onderrigting is te bekomen ten kantore van voorn. Notaris, alwaar, 8 dagen vóór de veiling, de bewijzen van eigendom en de voorwaarden der verkooping ter lezing zullen liggen.

⁂ Men zal, op HEDEN, den 2 Mei 1831, des middags ten 12 ure, op het Tournooiveld, in 's Gravenhage, verkoopen deferente schoone soorten, zoo KOETS- als RIJPAARDEN, benevens onderscheidene RIJTUIGEN, als: eene gebombeerde Koets van vieren, met pleet gemonteerd en dito Lantarens, een Koetswagen, Curicles voor een en twee paarden, Reis- en Stadskalessen, Chaisen en Fourgons, voorts solide TUIGEN, met Chineesch koper en pleet gemonteerd, ZADELS, DEKKEN en meer STALGEREEDSCHAPPEN. Alles op den dag der verkooping, des morgens ten 10 ure, te zien; en zijn nadere informatien te bekomen aan het Venduhuis in de Nobelstraat alhier.

⁂ HEDEN (te beginnen des *voormiddags ten tien ure*) worden, ten huize van den Boek- Kunsthandelaar IMMERZEEL, in de Nobelstraat, n°. 63, verkocht de JUWEELEN, het GOUD en ZILVER, de INSTRUMENTEN, het PORSELEIN, de OUDHEDEN, LIEFHEBBERIJEN enz., volgens Catalogus, en ten *twaalf ure precies* de SCHILDERIJEN (waaronder een van *Carel Dujardyn*) en de KUNSTPLATEN in lijst en glas. Des *namiddags ten vijf ure* zullen al de TEEKENINGEN, PRENTEN en LANDKAARTEN worden verkocht; terwijl op MORGEN een aanvang zal worden gemaakt met den verkoop der bij Catalogus beschrevene verzameling van BOEKEN.

⁂ Op Woensdag, den 4 Mei 1831, des voormiddags ten 10 ure, en volgenden dag, zal in het Noordeinde, in 's Gravenhage, wijk F, n°. 156, ten overstaan van den Notaris J. G. VAN DER HAAK en getuigen, in het openbaar worden verkocht een zindelijke INBOEDEL, bestaande in onderscheidene MEUBELEN, als Kabinetten, Bureau, Ladetafel, Tafels, Stoelen, Ledekanten, Bedden met derzelver toebehooren, Bed- en Tafellinnen, Blaauw en Japansch Porselein, Glaswerk, Koper-, Tin- en IJzerwerk; voorts eene verzameling SCHILDERIJEN, en hetgeen verder te koop zal worden aangeboden. Kunnende al hetzelve worden bezigtigd op Heden en Morgen, vóór de verkooping, des voormiddags van 10 tot 12, en des namiddags van 3 tot 5 uren.

⁂ Men is van meening, ingevolge autorisatie van Mijnheer den President der Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, op Maandag, den 18 Mei 1831, des voormiddags ten 10 ure, aan het Venduhuis in de Nobelstraat, in 's Gravenhage, wijk E, n°. 80, ten overstaan van den Notaris NICOLAAS BERVOETS, bij opslag te verkoopen eenige Mahognijhouten en andere MOBILAIRE GOEDEREN, als Kabinetten, Bureau, Tafels, Stoelen, staande Klok, Mangel, Porselein, Koper, Blik-, IJzer- en Glaswerk, Haarden en Kagchels, Bedden met hun toebehooren, Tafel- en Bedlinnen, Mans- en Vrouwenkleederen en een weinig Zilverwerk. Kunnende alles des Maandags en Dingsdags vóór de verkooping, den 16 en 17 Mei, des voormiddags van 10 tot 1 ure, worden bezigtigd.

⁂ De ondergeteekende, door ondervinding overtuigd, dat de bij hem verkrijgbaar zijnde BIEREN, bestaande in oud Bosch en versch Bruin, alsmede Gerste of Blank Prinsesse Bier, zoo wel in deugd als smaak uitmuntend voldoen, heeft het genoegen zijne geëerde begunstigers te verwittigen, dat dezelve bij voortduring, onder belofte van prompte en civile bediening, worden afgeleverd. H. MEEUWS,

PS. *De Bieren worden niet minder dan per fust afgeleverd.* *Schoolstraat, wijk W, n°. 240, in 's Gravenhage.*

⁂ *ADVERTENTIE.* — De ondergeteekende heeft de eer het publiek te verwittigen, dat zijn MAGAZIJN ruim gesorteerd is van alle soorten van Heeren en Dames NATUREL PRUIKEN, ook alle soorten van Zijden en Haren TOEREN, welke tegen de minste prijzen bij hem te bekomen zijn; benevens alle soorten van PARFUMERIEN en GALANTERIEN, en alles wat tot het Dames toilet behoort.

W. VAN DEN BROEK, *Veenestraat, n°. 183.*

⁂ A. PEPPÉ heeft de eer te berigten, dat hij van de voornaamste fabrijken van Frankrijk heeft ontvangen een assortiment Shwals en Omslagdoeken, van den laatsten smaak, Echarpes, Chinesche Krippe Doeken, in verschillende grootte, Tuledoeken, een keur van uitgekozene Fichus, Nieuwmodische Zijdestof voor Kleedjes, een assortement van fijne Lakens, nieuwmodische Vesten, enz. enz. Uitgepakt in de Korte Houtstraat, n°. 104.

⁂ Terstond TE HUUR het BUITENVERBLIJF, genaamd *GREBBENSTEIN*, aan de Grebbe, bijzonder aangenaam gelegen aan den voet van den Berg, en voorzien van zeer goede Heerenhuizinge, Stalling en Koetshuis, hebbende een alleraangenaamst uitzigt op den Straatweg naar Wageningen. Nader onderrigt te bekomen bij den Boekverkooper *A. van Hoogstraten, Jr.*, in 's Gravenhage, of bij den Kastelein *de Ridder*, in het Logement, aan den Grebbe.

⁂ Er is, op Dingsdag, den 26 April, in den avond tusschen 8 en 10 uren, VERLOREN eene ZWARTE TEEF, met een wit vlakje onder den Bek en eene witte streep langs de Borst, zeer zacht van haar. Die dezelve terug brengt bij *G. Peters*, in het Magiestraatje, in het Noordeinde, zal twee gulden voor eene belooning ontvangen.

In 's Gravenhage, bij P. F. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 419.